

COPYRIGHT ABALONE VINTAGE 2018. ALL RIGHTS RESERVED.

LYDEN AF EN GUITAR

MUSIK JEG ALDRIG GLEMMER II

Realeksamen april—juni 1964.

(Nyt pensum).

Matematik.

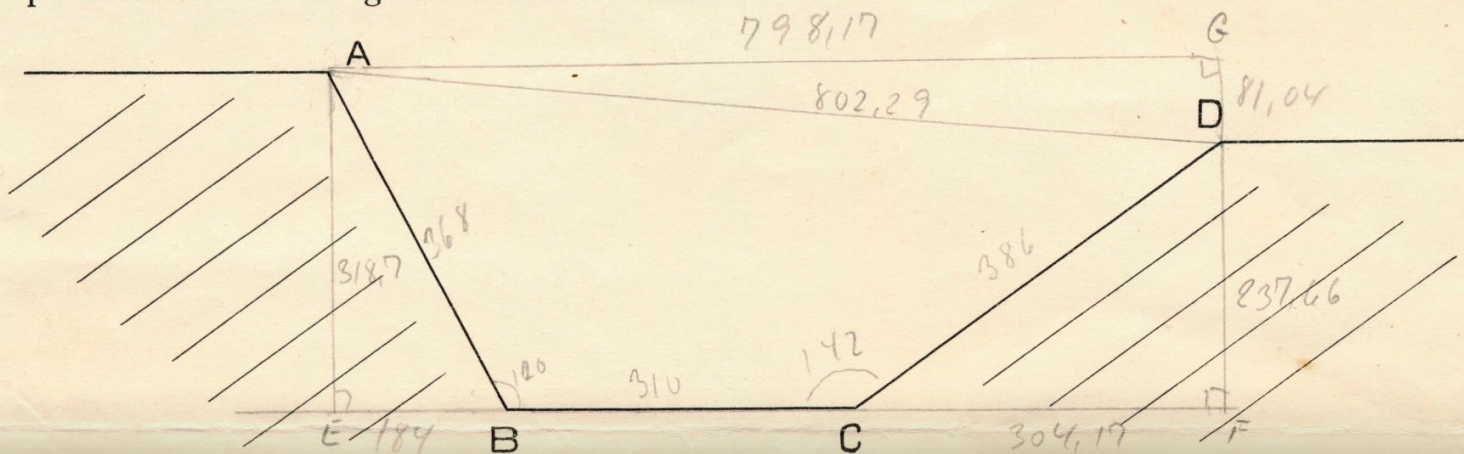
1. Beregn

$$\frac{x+1}{x} - \frac{\sqrt{x+1}}{\sqrt{x}},$$

1) når $x = 0,956^2$.

2) når $\sqrt{x} = 0,956^2$.

2. En dal har et tværsnit, der med tilnærmelse svarer til det på figuren angivne. Afstanden fra A til B er 368 m, fra B til C 310 m og fra C til D 386 m. Skråningerne AB og CD danner vinkler på henholdsvis 120° og 142° med dalbunden BC

EFTERMIDDAGE MED MATEMATIK OG “MYLLE”

I de to sidste skoleår sad jeg mange gange hen på eftermiddagen og svedte over lektier. Mest matematik. Vi havde blækregning hver uge, og det hele skulle skrives ind i et hæfte uden linier, så jeg måtte benytte stregpapir under siden. Det tog bare så lang tid, og hvis jeg skrev forkert eller pennen klattede, måtte siden rives ud og så måtte jeg begynde forfra. Jeg hadede matematik og jeg havde virkelig svært ved at forstå meningen med det hele - hvad skulle jeg bruge det til? (en sætning, jeg i min tid som lærer, har hørt igen og igen). Det sværeste var reduktionsopgaverne. Jeg kunne

havde sagt før han spillede pladen, men sagde nu efter pladen var blevet spillet, at det var med and the Bluesbreakers. Jeg fik ikke lige fat i det første.

Det her var noget, jeg måtte undersøge nærmere. Jeg kunne godt høre, at det var rhythm & blues, men på en helt anden måde end når The Rolling Stones, Pretty Things eller The Animals spillede den. Det her var meget mere rå. Det lød bare rigtig rigtig godt. Sådan kunne jeg slet ikke få min Høfner til at lyde over den lille Teisco forstærker.

Den plade måtte jeg ha'

Næste dag skyndte jeg mig efter skoletid ned til Skelmose Radio for at høre, om de kunne hjælpe mig. Den søde pige, der ekspederede, vidste ikke rigtig noget om nogen Bluesbreakers, det var i hvert fald ikke noget, de havde i butikken. Var det noget de kunne skaffe? spurgte jeg. Det vidste hun ikke rigtig, jeg kendte jo ikke hele navnet på gruppen!

- Var det Bluesbreakers du sagde? stemmen kom fra en ung mand, der havde stået og rodet i pladekasserne, da jeg kom ind. Jeg vidste godt, hvem han var. Han var journalist på Vestkystens lokalredaktion her i Varde. Det var ham, der skrev de små notitser i avisen, når der i **Varde Beatcenter** havde været besøg af en Peter Belli eller The Defenders.

- Det er John Mayall and The Bluesbreakers, du skal ha' fat i. Eric Clapton spiller en fænomenal guitar på den plade. Det er det helt nye - ægte rhythm & blues! Eric Clapton! Ham kendte jeg fra The Yardbirds. Han havde forladt the Yardbirds og var blevet erstattet af Jeff Beck, så nu vidste jeg altså, hvor Clapton spiller nu.

Den fantastiske lyd

Jeg bestilte pladen. Og da den kom, blev den spillet igen og igen. Hele pladen var fyldt med bare gode numre, især de to instrumentale, Hide Away, Steppin' Out og Key To Love (hvor soloen er en ren tour de force) fandt jeg fantastiske og gør det den dag i

dag. Efter min ringe mening er det en af Eric Claptons absolutte højdepunkter. Tænk, at en 21-årig kunne spille med sådan en kraft, overskud og sikkerhed!

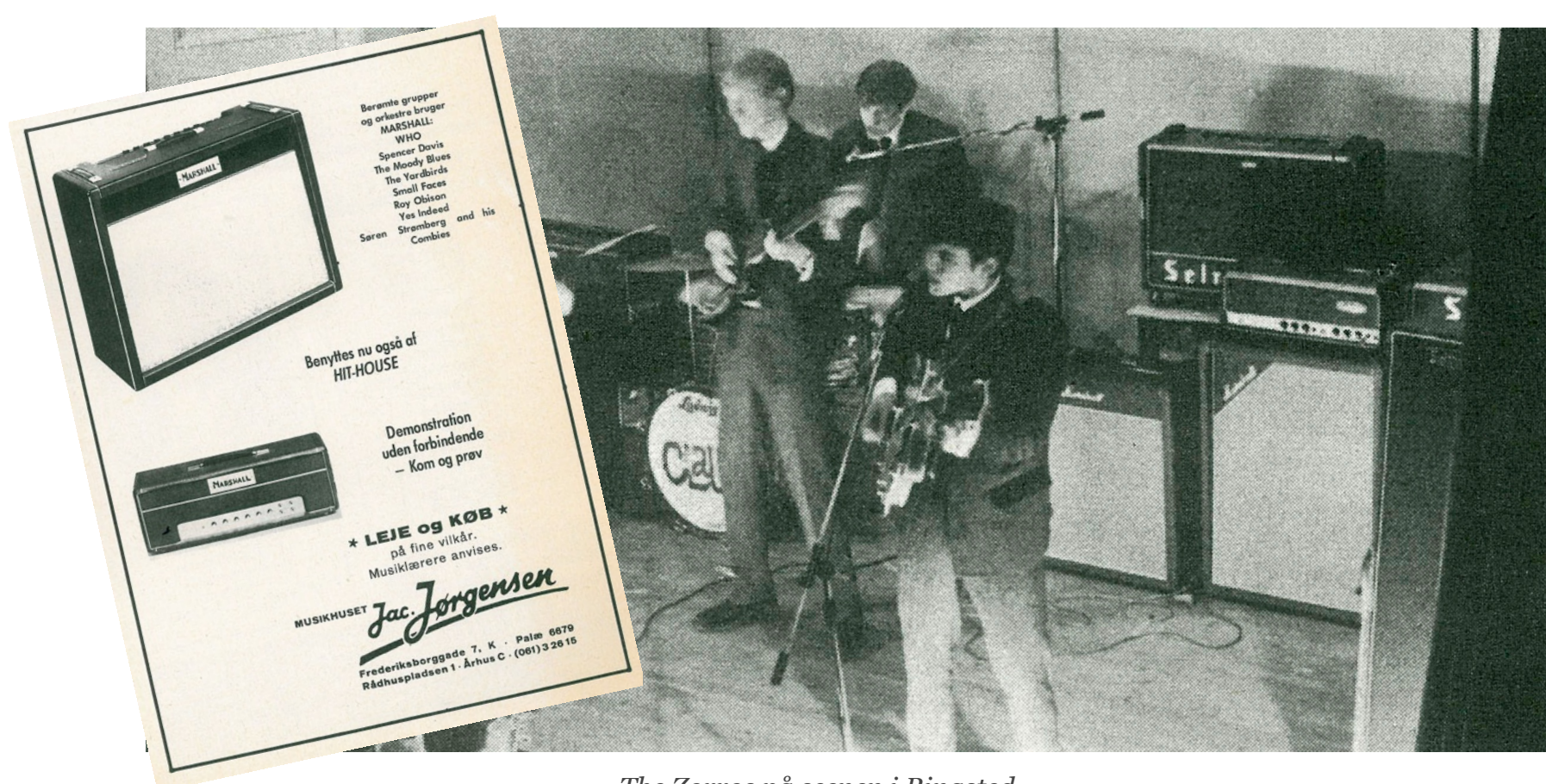
Lyden fra Clapton kom fra hans Gibson Les Paul standard sat til en Marshall JTM45 combo forstærker. Det skabte en lyd, der for den tid, var absolut nyskabende og satte på mange måder satte nye standarder for, hvordan en elektrisk guitar kunne lyde. Måske ikke så innovativ som Jimi Hendrix, men Clapton har altid været min favorit af de to, og en kunstner jeg med glæde har fulgt siden dengang, jeg hørte ham i radioen.

Hvis du har lyst til at læse mere om pladen og dens tilblivelse, kan du læse det [her](#).

Fik “lyden” nogen betydning for danske guitarister?

Måske ikke lige med det samme, det nye engelske blues-boom var først for alvor ved at komme til Danmark. En af de første, i hvert i beat-sammenhænge, som skiftede fra Fender Stratocaster til Les Paul var nok Jens Dahl fra The Defenders. Det kan bl.a. høres på mine optagelser af The Defenders live på hjemmesiden under Audio. Og Jens Dahl skulle da også prøve kræfter med ‘Hide Away’, som kan høres på den store CD-boks, som udkom i 2002. (Det kommer han, efter min mening, ikke så godt fra!).

Første gang jeg stiftede bekendskab med en Marshall-forstærker, var da jeg i Beat så billeder fra DM i popmusik 1966 fra Ringsted.

The Zorros på scenen i Ringsted

Hørte jeg nogenside John Mayall og Eric Clapton live?

Ja, det gjorde jeg, men ikke sammen.

I 1989 kom John Mayall og de nye Bluesbreakers til Langeland, hvor jeg nu bor. Musikforeningen havde fået ham til Rudkøbing, og selvfølgelig måtte jeg op på ØP og høre ham. Om det ligefrem var en "verdensbegivenhed", som Musikforeningen skrev i annoncen, var nok lige at tage munde for fuld. Det var dengang, en musikforening havde råd til at få musik af den kaliber til øen. De dage er forlængst forbi.

Det var ingen ringe udgave af The Bluesbreakers, der kom til Rudkøbing. Med sig havde Mayall bl.a. de to fremragende guitarister Walter Trout og Coco Montoya. Selv om bluesmusikken på mange måder er en musikform med forholdsvis faste rammer, så sker der nu noget, når en kapacitet som John Mayall spiller den. En fremragende koncert.

RUDKØBING MUSIKFORENING PRÆSENTERER

JOHN MAYALL'S BLUESBREAKERS

ØRSTEDSPAVILLONEN SØN.d.12. MAR. 1989 kl. 21.00

PRIS: Medl. 115,- Ikke medl. 125,-

00047

Bedre blues findes vist ikke på denne jord

'John Mayall's Bluesbreakers' giver koncert i Rudkøbing

Blues'en himself, John Mayall, er Rudkøbing Musikforenings næste gode tilbud til koncert-glade langelændere og sydfynboer. Søndag den 12. marts spiller 'John Mayall's Bluesbreakers' i restaurant Ørsted.

Koncerten bliver en af musikforeningens hidtil højeste økonomiske satsninger. John Mayall hører til i den dyre og internationale ende. Til gen-

gæld leverer han også en vare derefter: Noget af det bedste blues, som kan opdrives på denne klode.

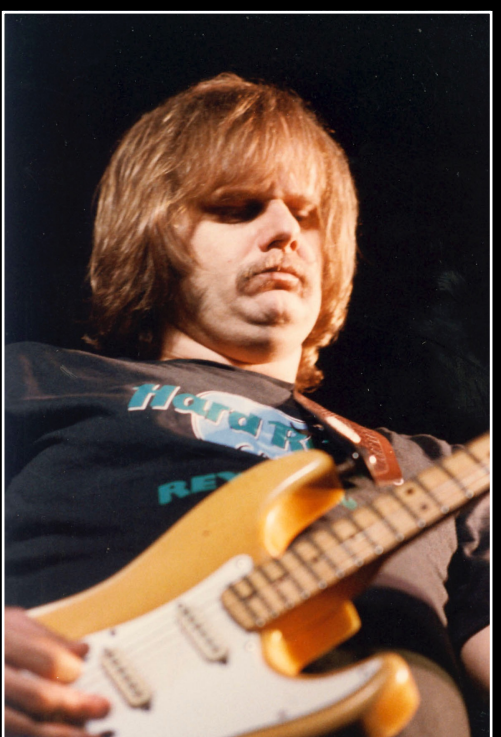
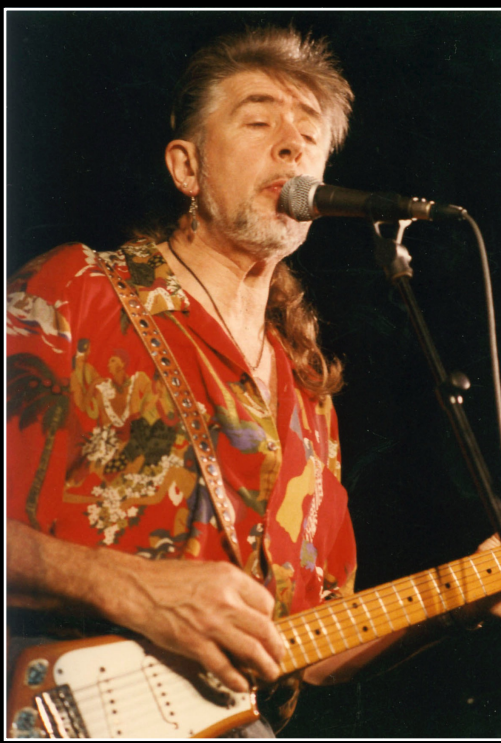
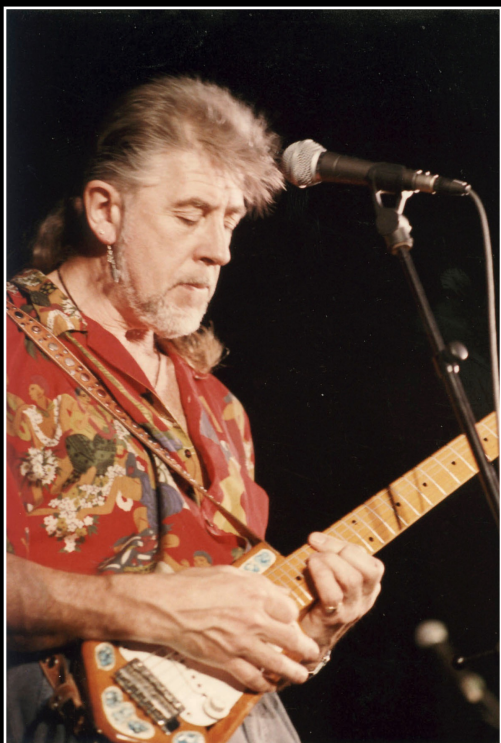
Der er løbet meget vand i stranden, siden Mayall startede Bluesbreakers, helt tilbage i 1963. Det er ikke så få af de mest markante skikkelser i rock-musikken, som har været med i Bluesbreakers. For bare at nævne et par stykker: John McVie, Jack Bruce, Mick Taylor, Jon Hiseman.

En af de mest kendte protegér Mayall har haft er selvfølgelig Eric Clapton. Da han forlod 'Yardbirds' i 1965, gik han direkte til 'Mayall's Bluesbreakers'.

'Bluesbreakers' består i dag af, foruden John Mayall på guitar og vokal, den højt estimerede amerikanske bluesguitarist Coco Montoya, Walter Trout ligeledes guitar, Bobby Haynes på bas og Joe Yuele på trommer.

John Mayall's Bluesbreakers er næste navn i Rudkøbing Musikforening.

Egne fotos

Eric Clapton

at
The Royall Albert Hall
2013

Eric Clapton oplevede jeg i Royal Albert Hall i 2013. Jeg havde fået billetten af min datter i fødselsdagsgave, og det blev en fantastisk oplevelse. Nok den bedste musikalske oplevelse jeg har haft. Det hele var så fint afstemt, at man kunne høre selv den mindste detalje fra Clapton men også fra orkesteret og koret.

Det eneste lille minus var, at den gode Clapton ikke sagde et eneste ord under hele koncerten - kun tak for i aften!

Han lod musikken tale sit eget sprog!

